

Do. xxiii. post festuz trini.

ra. Dicit em̄ Eusebi⁹ in hystoria ec-
clesiastica q̄ m̄lier emorroissa post
q̄ a fluuio sāgunis fuit sanata i cesa-
rea philippi vñ fuerat oriūda iussit
fieri statuā in curia sua ad ymagi-
nē xp̄i cū fimbrijs vestimēti put vi-
derat xp̄m hēre ⁊ ip̄am ymaginem
deuotissime adorabat. Fecit etiam
ymaginē suisps̄i statē añ ymaginē
xp̄i genib⁹ flexis ⁊ manib⁹ cācella-
tis. Et d̄r ibidē q̄ sub statu xp̄i q̄dā
herbe crescebat: q̄ cū p̄us nulli⁹ es-
sent h̄tutis postq̄ fimbriā xp̄i attin-
gebāt tāte h̄tutis erant q̄ om̄s in-
firmitates curabāt. Dicit aut̄ hie-
roñ. in hystoria triptita. q̄ Julian⁹
aposta ta ymaginē xp̄i remouit ⁊ su-
am ibi collocauit: q̄ tamen postea
ictu fulminis p̄minuta fuit. p̄ puel-
lā mortuaz significat peccator. De
qua similiter tria dicunt. P̄io q̄ mor-
tua plorabat. Vñ d̄r Luc. viij. fle-
bāt aut̄ om̄s ⁊ plāgebāt illā Eodez
mō peccator ab oib⁹ plāgi deberet.
P̄imo em̄ plangit a deo Michēe.
vij. Ne michi q̄ fact⁹ sum sicut q̄ col-
ligit racemos i autūno videmie. do-
let etiā xp̄s q̄ dyabolus homies col-
ligit magnos t̄p̄e vix pōt h̄re puos
Esaie. i. heu. solabor s̄r hostib⁹ me-
is ⁊ vindicabor de inimicis meis.
Slo. More pit̄ p̄ris eos lz inimicos
plangit ⁊ pcutit. Sec̄do plorat ab an-
gelis Sicut em̄ āgeli gaudēt de pec-
catorz p̄uersiōe sic dolent de eorum
p̄uaricatiōe esa. xxiii. ecce vidētes
clamabāt foris angeli pacis amare
fiebūt. Tertio plorād⁹ ē a seipso hie-
re. vi. Luctū vni gēti fac tibi plāctū
amarū. Michēe. i. faciā planctum
velut drachonū ⁊ luctum quasi stru-
tionuz Dracho plāgit quando ele-
phas caput suū p̄terit. Strutio vlu-
lat quādo oua sua pdit. D̄z igit̄ p̄ctā
tor si cre: ⁊ q̄ dyabolus caput suū
idest xp̄z in eo extirxit: ⁊ q̄ oua. i. me-
rita sua pdit. Quarto flendus ē a q̄
libz xp̄iano. Ecclesi. xxij. Luct⁹ mor-
tui septem dies. fatui aut̄ ⁊ ip̄i om̄-

nibus diebus vite ipsorum Aug⁹.
Sunt ne in te xp̄iane viscera mie q̄
plangis corp⁹ a quo recessit anima
⁊ non plangis animam a qua reces-
sit deus. Secūdo ista puella fuit re-
suscitata ⁊ hoc manu eā tangēdo et
elcuādo. Manus aut̄ dei quinqz di-
gitos h̄z. P̄im⁹ est potentia dei. il-
le est pollex. Secūdo est sapientia
dei. iste ē index. Tertius gratia dei
iste ē medi⁹ q̄ per grām mediātey
peccator iustificat. Quart⁹ charita-
tas dei. iste medicus. Charitas aut̄
dei maxie appeti xp̄i passione q̄ est
medicina om̄is p̄ctōis. Quint⁹ est
mia dei. iste est auricularis: q̄ ma-
xime per misericordiā peccata pur-
gant. Peccator aut̄ est infirm⁹. Id
indiget potētia dei. que ipsum faci-
at fortē ad resistendum ⁊ operādū
Phil. iij. Oia possum in eo qui me
p̄fortat. est cec⁹: id̄ indiget sapiētia
dei que sibi viā demonstrat. ps̄. De-
duxit eos in viā rectā vt irēt i ciui.
habita. est dei inimicus: id̄ indiget
grā dei q̄ ip̄z recōciliet ⁊ saluet eph.
ij. Cui⁹ grā vos saluati estis. est vul-
nerat⁹: id̄ indiget charitate ⁊ medi-
cina dei q̄ fuit in xp̄i passione: eccl̄.
xxxvij. Altissimus de terra idest
de carne sua creauit medicinā. ⁊ im-
mūd⁹: id̄ indiget mia dei que imū-
dicias peccatorz purget. Prou. xv.
Per m̄iam fide purgant̄ peccata.
Tertio ista puella p̄resuscitationē
fuit nutrita. vñ d̄r mar. v. Iussit illi
dari māducare. Postq̄ ei peccator ē
resuscitat⁹ idiget pane x̄bi dei qui
ip̄z fortificet. p̄. Panis cor hois p̄fir-
met indiget cibo grē dei q̄ ip̄m for-
tificatū delectet. eccl̄. xxiii. Spirit⁹
me⁹ sup̄ mel dulcis. indiget vino a-
mor q̄ ip̄m p̄fortatū ⁊ delectatum
letificet. p̄. Vinū letificat cor hois.
In isto vino hic aspgimr: h̄z i futuro
ip̄m in suo fōre bibem⁹. Aug. In re-
giōe illa itelligibiliū btā vita i suo
fonte bibi: inde huic humane vite
aliquid aspgitur vt tentationibus

Sermo .ii.

206

huius seculi temperanter fortiter iuste prudenterque uiuatur.

Sermo secundus unde supra

Confide filia

fides tua te salua fecit. Scdz btm Amb. i lib. de sapiētissimo salomōe mulier ista fuit martha. Et ei sic. Xps largū sanguis fluxū siccauit in martha. Demōes expulit de maria. corz p̄ rediuiui spūs calore p̄strixit i lazaro. Isti ergo mulier xps tria uerba dixit. Unū qd̄ fuit magne familiaritatis cū dixit filia. Scdz qd̄ fuit magne securitatis cū dixit confide. Tertiu qd̄ magne leticie et iocunditatis: cū ait. fides tua te salua fecit. Ista tria xba s̄nt ut xps cui: b̄z a se fidelu primū x̄bū ē magne familiaritatis eā nominādo filiā ē ei fidelis aia filia dei triplici iure. Primo p̄p̄ gñationē. Deo ei ip̄am gñauit gñatiōe naturali qñ ad similitudinē suā eā fecit. Sz istā gñationē primō hō deturpauit et iō totā naturā hūanā imūda fecit. Si em̄ massa ē uiciata et par. Et sicut uinū purū si ponat̄ in uas uiciatū uinū corripitur: sic aia mūda creata et corpi immūdo infusa uiciatur Ephe. ij. Etiam natura filii ire. Ad de ip̄am aiam regñauit gñatiōe sacrali q̄ fit in baptismo. Joh. iij. Nisi q̄s renat⁹ fuerit denuo: nō pōt uiderē regnum dei. In ista regñatiōe spūsc̄ctūs ē loco p̄ris aq̄ loco matris x̄bū dei loco diuini semis. Sz ab ista regñatiōe multi degenerāt qui baptismalē innocētā f̄dāt. iō deus ip̄sam adhuc gñauit gñatiōe spūali q̄ fit p̄ p̄nsam. Et sicut deus nō abscit a sua filiatiōe illos q̄ seruāt baptismalē innocētā: sic illos q̄ redeunt ad p̄nsā sz tā illos q̄ illos gñat tādem t̄rta gñatiōe. s̄ gñatiōe celesti De q̄ b̄z. Gen. xv. Gñatiōe quarta reuertetur huc. Beda. Nō nouū dz uideri si nasci dicat̄ q̄ ex hac uita migrauerit Sicut em̄ plūete nasci b̄z cū quis de

utero matris p̄cedens in hanc uitā ingredit̄. Ita pōt nat⁹ appellari q̄ solutis uiculis carnis ad lucē sublimatur etnā. Scdo aia b̄z filia dei p̄pter imitationē. Nō dem⁹ tñ imitari i potētia qz ineffabilis ē. p̄. Quis loquet̄ potētiās dñi. Nec i sapia. qz icōphē sibilis est. p̄. Mirabilis fetā ē scientia tua ex me. Sz i mia: qz i hac imitabilis ē. Luc. vi. Estote misericordes sicut et p̄f̄r misericors ē. In futuro aut̄ ecōuerso sc̄ri imitabunt deum i potētia. p̄. Introibo i potētiās dñi. in sapia. p̄. Existimabāt cognoscere. hoc labor est añ me donec intrē i sanctuariū dei. Nō aut̄ oportebit q̄ ip̄m imitent̄ in mia. Nec q̄tū ad bonos qz i eis nulla eis miseria. Nec q̄tū ad malos qz gaudebūt de dei iusticia. Tertio b̄z filia dei p̄p̄ hereditatē successionē. Ro. viij. Si filij et heredes. hereditas trāsit ad heredes cū suo onere. Celest̄ ei hereditas h̄z an̄xū on⁹ hūilitatis et obediētie. et aduersitat̄. Cū isto onere eaz hūit xps. Phil. ij. Humiliauit semet ip̄m quo ad p̄mū. fact⁹ obediēs usqz ad mortē quo ad sc̄bz. Mortē aut̄ crucis q̄ ad tr̄tū. Cū isto onere nos eā h̄re debem⁹ ut. s̄. sim⁹ hūiles mat. xviij. Nisi uerli fueritis et efficiamini sicut puuli: nō intrabit̄ i regnū celoz. Sim⁹ mādatis dei obediētes Eiusdem. xix. Si uis ad uitā ingredi serua mādata. Simus in aduersitatib⁹ patientes. Math. v. Beati q̄ p̄secutionem patiunt̄ p̄pter iusticiā qm̄ ip̄oz est regnū celoz. scdm̄ x̄bū fuit magne securitatis: cū dixit. Cōfide. Valde em̄ de n̄ra salute securi esse possum⁹: ex quo ad p̄fitendum sic animati sum⁹. fecit aut̄ x̄us de n̄ra salute nos securos p̄ tria. Priō p̄ iuramentū qd̄ tripl̄r nobis iurauit. Priō p̄ oipotētē. Gen. xxi. Per metip̄z iurauit b̄z dñs: qz b̄ndicēs b̄ndicā tibi b̄ndictōe. s̄. grē i p̄ntiz glie in futuro. scdo iurauit p̄ se uiuētē. Nūc. xij. Uiuo ego b̄z dñs. i plebit̄

2

3

hinc iura
mutada

Do. xliii. post festū trinita.

glia dñi vniuersa. i. frayiuētium qz
glia dñi tūc iplebit qñ nūer^o saluan
doz erit ppter. Tertio iurauit p se
veritatē. Mat. xix. Amē dico vobis
quos q reliquistis oia et secuti estis
me &c. Rō aut quare de^o isto triplici
mō iurauit pōt assignari. hō ei tri
b^o de cāis iuramētū qñqz nō seruat.
Aut ppter ipotētā qñ nō pōt seruare
qō iurauit. Aut ppter mortē subitam
qñ. s. morte puentus nō pōt seruare
qō iurauit. Aut ppter fraudulētā qñ
scz itendit decipe eū cui iurauit. De
us aut iuramētū suū non violat. nec
ppter ipotētā qz. s. oēs est. iō iurat p
se omnipotentē. Nec ppter mortē int
positā qz ipse est vita. ideo iurat p se
vuentem. Nec ppter aliqz fraudulen
tā qz ipse ē x̄itas ideo iurat p se ve
ritatem. Veritas em̄ neminem deci
pe pōt. Scō fecit nos securos p in
strumentū qō scripserūt q̄ttuor euan
geliste. s. p quattuor euāgelia. Tūc
aut instrumentū est auctenticū qñ hz
sapientem dictatorem testes vera
ces: et fidelez notariū. Dictator ho
rū instrumentoz fuit sp̄ū s̄ctus. ij.
Pet. j. Sp̄ū s̄ctō inspirati locuti sunt
sancti dei hoies. fuit et dictator fi
li^o dei qui euāgelia dictauit fuerūt
testes duodecim apli Act. j. Eritis
mihi testes in hierl̄m &c. Notarij fue
rūt quattuor euāgeliste: quoz lingua
sp̄ū s̄ctus tāqz calamo vsus est. p. Li
gua mea calam^o scribe velocif scri
bē. Notari^o fidelis fuit marc^o q om
nia audiuit a petro. fuit lucas qui
omnia audiuit a paulo in padi suz ra
pto fuit Mathe^o qui oia audiuit a
xp̄o. fuit iohānes. qui sapiam hau
sit de pectore domico. Tertio fecit
nos securos p pign^o. Dedit enī tria
pignora. p̄o corpa s̄ctōz suoz que
apud nos sepulta sunt. Eccl. xliij.
Corpa s̄ctōz in pace sepulta sūt & vi
uēt nomina eoz in eñnum. Vult em̄
deus vt ipsa corpa i pignore tenea
mus: ne sine nobis resurgāt. hebr.
xj. hi oēs testimonio fidei p̄bati in

uenti sunt: non acceperūt repromis
sionē deo aliqd p nobis meli^o pui
dente: ne sine nobis cōsumma rent.
Scō dedit nobis corp^o p̄p̄iū mar.
vlti. Ecce ego vobiscū sum oib^o die
bus vsqz ad consummationē seculi.
Et bñ dicit vsqz ad p̄summationē se
culi qz postmodū nobiscū nō erit sub
forma panis sed in apta glia maie
statis. Tertio dedit nobis sp̄ū s̄ctū
Ephē. j. Signati estis sp̄ū p̄missiōis
s̄ctō q est pign^o hereditatis vestre.
Tertiū h̄bū fuit mane iocunditatis
cū suā salutē sibi p̄misit dicens. Fi
des tua saluaz te fecit. Merito illa
mulier fuit sanata qñ oēs h̄tutes q̄
erāt sibi cā salutis seculi assumpsit. s.
verecundiā fidē timorē dilectionē
et hūilitatē. Verecūdia eius appet
in hoc q nō an̄ faciē: sed retro acces
sit. fides in hoc q dicebat. Si teti
gero tm̄ fimbriā vestimēti ei^o salua
ero. Timor i eo q retro stabat. De
cui^o rōre dicit Marc. v. Mulier aut tū
mēs tremens. &c. Dilectio et fides
i hoc q tetigit. Fides ei cū dilectio
ne deū tāgit. hūilitas ei^o p̄tz in eo q
nō reputauit se dignā tāgere pedes
Nec et plenitudinē vestimēti s̄z tm̄
fimbriā. Iste qñqz h̄tutes sunt val
de necessarie cuiuslibz p ordinē ad sa
lutē. nā verecūdia h̄z cor p̄ctōis ad pe
nitētā disponere. Qñ em̄ statū sue
miserie p̄siderat: scipit de seip̄o eru
bescere. & de p̄ctō suo dolere. Sicut
ei mala verecūdia ipedit cōfessionē
Sic bōa iducit dolorē. Eccl. iij. Est
p̄fusio adducens p̄ctm̄. et est p̄fusio
adducēs gl̄iam et gr̄am. Talis p̄fu
sio facit hoīem p̄uerti a culpa p̄teri
ta. p. Dixit dñs ex basā p̄uertā. Ba
san in̄pretat p̄fusio. Liberat a p̄tri
culpa Michē. iij. Veniens vsqz ad
babylonē ibi liberaberis. ibi redi
met te dñs de manu inimicōz tuo
rū. Babylō ei in̄pretat p̄fusio. Con
seruat a culpa futura p̄hs qdā dixit
Erubescētia salua res ē. Nō tm̄ aut
p̄mēdabilis est verecūdia i corde sed

etiā in facie: et maxime in adolescēte. Amb. in lib. de offi. Sicut in seni b^o grauitas: et in iuuenib^o hylaritas sic in adolescētib^o maxie verecūdia p^omēdat. Sed multi sunt sic ifruniti q^o nec de pctō p^oterito volūt cōfi nec p^osa dimittere: nec de futuro cauere Cōtra quos d^r. hie^r. 10. frōs mulieris meretricis factā est tibi nolūsti erubescere. Scdo aduenit fides que cor sic dispositū h^o purgare Act. xv fide purificās corda eorū. fides ei expellit oēz inordinatū amorē: honorū delitiarū: et diuitiarū. heb. xj. fide moyses grādis effect^o negauit se eē filiū filie pharaonis ecce p^o fidē p^otēptus bonorū. Magis eligēs se affligi cū p^op^olo dei. 2c. ecce p^otēpt^o delitiarū. Maiores diuitias existimās thesaurō egiptiorū ip^operitū xpī ecce p^otēpt^o diuitiarū. Tertio aduenit timor q^o cor sibi depositū et sic purificatum h^o munire ne vlt^o aliq^oue insidie ingrediant. Est ei tāq^o speculator: qui a lōge insidias p^osiderat et vitat. Eccl. xv. Timor dñi sup oīa se supposuit. Est tāq^o ianitor: qui p^o pctm ostiū clausū tenet. puer. xv. Per timorē dñi declinat oīs hōa malo: imo sitrauit statim expellit. eccl. i. Timor dñi expellit pctm. Nā q^o sine timore est non potit iustificari. Est autē magnū piculum qñ iste ianitor dormit. Juxta illd. Eccl. vij. Si nō i timore dñi tenueris te instans. cito subuertet dom^o tua. Iste timor ēt ciues custodit ne diuisio subitret Aug. de ciui. dei. Scipio volebat carthaginē emulā romanī iperū dirui et decernēti vt dirueret d^r dixit Cathoi. Timēs ifirm^o anim^o hostiū securitatē et idoneū tutorē vidēs eē frorem. Quarto accedit dilectio q^o cor dispositū: purificatū: et munitū h^o gratificare. Sine hac enī ea q^o faceremus deo grata nō essent. vt h^r. i. Coun. xij. Nec ea q^o facerem^o q^o ad deū. sicut deū laudare. Vñ d^r. Si linguis hoīm loquar et angelorū. i. si lauda-

uero deū sicut laudāt angeli et beati charitatē aut nō habeā. fac r^osum velut es sonās: et cymbalū tinniens Nec ea q^o facerem^o quo ad p^orimuz sicut elemosynas dare. vñ subdit. et si distribuero in cibos pauperū omīs facultates meas: charitatē aut non habuero nihil mihi p^odest nec ea q^o facerem^o q^o ad nos. sicut corp^o mortificare v^o morti exponere. vñ subdit. Et si tradidero corp^o meū itay: gra deā. 2c. Quito accedit hūilitas q^o h^o oīa supradicta custodire. q^o sicut d^r Greg. qui cesas virtutes sine hūilitate p^ogregat quasi qui puluerē a^ote v^otū portat. Est effi hūilitas sicut cinis: fundamētū: et radix. Sicut emī cinis custodit ignē: sic hūilitas gratiā spūalē. Eccl. x. Quid supbis terra et cinis. Et sicut fundamētū q^oto magis p^ofundat tāto magis edificatū stabilit. Et sicut arbor q^oto magis radices p^ofundi^o fixerit: tāto firmior exurgit sic et hūilitas q^oto fuerit p^ofundior tāto aīa in grā dei erit solidior. Aug. Cogitas magnā fabricā p^ostruere celsitudis de fūdamēto cogita hūilitatis. arborē attēde figit radicē in humilī: v^oticē rēdit ad cēlū: si sine radice aurās petit: ruina ē non incrementum. 2c.

¶ Sermo tertius eiusdem.

ilia mea mō

detuncta est. Qui significēt tres mortui quos xp^os suscitauit ostendit aug. in lib. de ser. dñi imōte. Pcti tres sūt differētie s. in corde: i. factō: et in p^osuetudie. Et subdit. Una est quasi in domo: sicut puella qñ in corde cōsentitur libidini. alia iā v^olata extra domū p^ocedit. s. vidue fili^o qñ in factū p^ocedit p^osen sus. Tertia qñ cōsuetudie mala tāq^o molle trena p^omitur aim^o q^o tūc i sepulch^o est iā festēs sicut lazarus. q^o i gr^o ista puella signat p^omā differētiā pcti prout est i aīa. iō debz quilibz rogare e dicere.

Do. xxiii. post festū trinita.

dñe filia mea. i. aia mea mō defuncta
 est. S; vñ eē fr̄ietas inter mathe
 um: marcū & lucā. Mathe⁹ dicit q̄ p̄f
 dixit q̄ filia mortua erat. Mar. v. dicit
 q̄ p̄f puelle dixit filia mea iacet i ex
 tremis. Luc. vii. dicit q̄ hec moriebat
 S; dicēdū q̄ p̄f qñ recessit a filia iaz
 moriebat. Qñ hō veniebat ad xp̄m
 p̄suppōebat q̄ eēt mortua: & iō vtrū
 q̄ potuit dicere. & q̄ dimiserat eā in
 extremis. & q̄ credebat q̄ esset mor
 tua. Aug de p̄sensu euāgelistarū dicit
 q̄ p̄f puelle volebat q̄ dñs ad eā ve
 nitret quā dimiserat in extremis. vt
 si nōdū esset mortua eā sanaret. Si
 vero esset mortua: q̄ quidē crede
 bat eā resuscitaret. Mathe⁹ igit̄ po
 suit verba mentis. Marcus verba
 oris. Et subdit Aug. hic rez necessa
 riā discimus nihil i cui usq̄ h̄bis de
 bere inspicere nisi voluntatē cui de
 bēt verba seruire. nec mētiri q̄q̄ si
 alijs verbis dixerit. q̄ ille voluit cu
 ius verba nō dixit. p̄ istā igit̄ filiā de
 functā significat aia p̄ p̄ctm̄ mortua
 de q̄ ponunt̄ duo. s. stat⁹ p̄uaricatio
 nis & stat⁹ iustificatiōis. Stat⁹ p̄uari
 catiois notat̄ cum dicit. filia mea mō
 defuncta est. Assimilatur aut̄ p̄ctōr
 mortuo triplici de cā. P̄io pp̄ fetorē
 Sicut ei mortu⁹ fetet corporalit̄: sic
 p̄ctōr sp̄ualit̄. Sunt aut̄ quattuor p̄
 p̄ter q̄ cadauera mortuorū m̄ktū fe
 tēt. s. locus: calor: v̄tus: & t̄ps. Loc⁹
 qñ. s. cadauer est in loco alto tunc fe
 tor magis diffundit̄: & signat supbiā
 q̄ corā deo & angelis fetet. Johel. ii.
 Ascēdet fetor ei⁹ & ascēdet putredo
 ei⁹: q̄ supbe egit. Sc̄bz ē calor q̄ ma
 gis sentit̄ fetor cadaueri i calore q̄
 i frigore: & signat carnalē p̄cupiscen
 tiā q̄ corā deo fetet. Esa. xxxiii. De
 cadauerib⁹ eorū ascēdet fetor. Ter
 tiū ē v̄t⁹ q̄ fetorē ad lōginq̄s p̄tes de
 fert. Et signat detractionē q̄ sp̄ h̄lin
 ore fetorē. p̄. Sepulchri patēs ē gut
 tureorū liguis suis dolose agebāt. c.
 Tunc fetorē ad istar v̄tē defert: qñ
 aliorū defect⁹ refert. Quartū ē t̄ps

diuturnitas: q̄ q̄tomagis fuerit ca
 dauer diuturnū tātomagis fetidū. &
 signat p̄ctm̄ p̄suetudis. Johel. i. Cō
 putruerūt iumēta i stercore suo. Se
 cūdo p̄ctōr assimilatur mortuo pp̄ obli
 uionē. p̄. Obliuōi datur sū tāq̄ mortu
 us a corde. Q̄ igit̄ p̄ctōr oblit⁹ fuit
 dei i mūdo iō de⁹ obliuiscet ei⁹ i iser
 no. osee. iiii. Q̄ oblit⁹ es leḡ dei tui
 obliuiscar tui & ego. Iō infern⁹ dicit̄ in
 fra obliuōis. Est ei q̄dā fra vbi ē co
 gnitio apta. s. fra viuētū. Alia ē vbi
 est cognitio obscura. s. terra p̄gri
 nātū. iuxta illud. s. Coz. xii. Vide
 m⁹ nūc p̄ speculū in enigmate: tunc
 aut̄ facie ad facie. Est et̄ fra vbi obli
 uio p̄petua. s. mouentiū. Nā de⁹ eorū
 obliuiscit̄ q̄tum ad effectū mie. Job
 xxiii. Obluiscat̄ ei⁹ m̄ia. Et ibi obli
 uiscunt̄ dei q̄tū ad sp̄venie. Mich.
 i. Despata est plāga ei⁹. Erynusq̄q̄
 obliuiscit̄ sup̄p̄t⁹ pp̄ imēstatē pe
 ne. vñ Aristo. cuidā discipulo suo ap
 paruit dicēs q̄ totā sciaz suā oblit⁹
 est: & nichil aliud sciebat nisi penaz
 suā. Tertio p̄ctōr assimilatur mortuo
 pp̄ vermū corrosionē. h̄z enī tria
 gna vermū. P̄im⁹ ē remor⁹ p̄scie:
 qui ē i inferno nō mouet̄. Esa. vi. ver
 mis eorū non mouet̄ Amb. Que pe
 na grauior q̄ interi⁹ vuln⁹ conscien
 tie. Nōne hoc magis fugiendū ē q̄
 mors: q̄ dispēdiū: q̄ exiliū. Al̄q̄ v̄cr
 mes sunt ip̄a vicia et p̄ctā. De q̄bz.
 Esa. xxxiii. Ibi cubauit lamia: iue
 nit sibi requiē. hoc q̄tū ad luxuriā.
 Lamia sicut dicit̄ Slo. h̄z pedes canis
 nostet cetera feminea. Luxuriosus
 em̄ & i p̄ctā currit et sepe ad vomitū
 reddit: & maxie qñ catulos suos. i. tē
 tatiōes suas diuersis delictis nutrit.
 Tren. iiii. Sed & lamie nudauerunt
 m̄amas lactauerunt catulos suos. Se
 quit̄. Ibi habuit foueā erici: hoc q̄
 tū ad auariciā. Ericus ē aial spinō
 sum & significat auarū pp̄ anxietā
 tes spinosas. Dicit aut̄. Irido. q̄ eri
 cius sup̄ vitē ascendit et vitas ad ter
 rā excutit & postmodū descendens

super
 q̄ i
 bat.
 rū q̄
 etiā
 tri
 sunt
 ad s
 bus
 uul
 res
 sit
 lic
 ad
 nu
 ciā
 N
 ze
 It
 tr
 u
 n
 t
 c

super esse se inuoluit: q̄ spinis vndi-
 q̄ ifigū esse: sic scā catulz suis por-
 dat. Spine auarozū sunt astutie eo-
 rū quibus pauperes p̄gunt. per q̄s
 etiā bona ipsozū rapiūt. et filijs suis
 tribuūt. Sequitur. Illic cōgregati
 sunt milii: alter ad alterū hoc q̄tuz
 ad superbos. Dilu^o em̄ insidiat̄ au-
 bus domesticis 2 maxie pullis par-
 uulis. Sic superbo^o persequitur melio-
 res et pauperū bona rapit. Et vt pos-
 sit aliq̄ melior apparere eiusdē ma-
 lici e socios seculi adiūgit. Ideo d̄t. Alī
 ad alterū. Alī vermes sūt q̄dā pctāq̄
 nullā habēt delectationē: s̄z aīaz cru-
 ciāt: sicut iracūdia tristitia: 2 iuidia.
 Nā iracūdia vitā d̄minuit. Eccl. xx.
 zelus 2 iracūdia d̄minuūt dies. Tri-
 stitia ossa p̄sūt. Prouer. xvij. Spūs
 tristis exiccat ossa. Inuidia ossa pu-
 trefacit. Prouer. xliij. Putredo ossiū
 iuidia. Sc̄o ponit stat^o iustificatio-
 nis q̄ significat̄ i illi^o puelle resusci-
 tatiōe. Ad resuscitationē at̄ spūalēq̄
 dā cooperatur: quedā disponit: 2 q̄
 dā ostēdūt. Cooperant̄ quidē sc̄ozū
 ofones: q̄s significat̄ p̄ hoc quod d̄t
 q̄ pater qui dicebatur Jazus vt d̄t
 Mar. v. pro ipsa rogauit. Jaz^o iter
 pretatur illuminās 2 signat̄ cetū san-
 ctōz q̄ a deo illuminati sunt 2 alios il-
 lumināt. p̄. Illuminās tu mirabilis
 a mōtib^o eternis. Si em̄ sancti pro
 pctōib^o orabāt dū essent i miseria:
 multo magis mō dū sunt in gloria:
 cū eoz charitas non sit dimiuita: s̄z
 augmētata. Bern. Orāt p̄ nobis sc̄e
 p̄fes: q̄ illa btā p̄ia charitatē eozū
 nō minuit s̄z augmētauit. Sc̄i etiā
 dū erāt in hac vita de sua adhuc salu-
 te erāt solliciti: tñ adhuc p̄ pctōib^o
 orabāt. Nūc aut̄ de sua salute s̄t se-
 curi: 2 iō de nostra totaliter possunt
 esse solliciti. Juxta illud. h. pe. s. Da-
 bo aut̄ operā: 2 frequēt h̄re vos post
 obitū meū &c. Sunt etiā sancti iuxta
 speculū eternitatis in quo clare vi-
 dēt miserā n̄re penalitatis: 2 iō mo-
 uent̄ ad effectū pietatis. Bern. Si san-

cti d̄i adhuc vinerēt misertiss̄e pctō-
 ribus: q̄ p̄ eis orauerēt tñc tāto am-
 pli^o q̄to veri^o nostras agnoscerēt mise-
 rias. p̄ nobis intercedūt. Sc̄o vidē
 dū ē q̄ sint illa q̄ disponūt ad spūales
 resuscitationē. Que q̄dez sunt tria.
 Primū ē vtilitatē sue originis reco-
 gnoscere q̄s notat̄ p̄ q̄ hoc x̄ps ad il-
 lā resuscitationē assūpsit patrē 2 ma-
 trē illos. s. de q̄d^o d̄t Job. xvij. Putre-
 dini dixi p̄ me^o et mater mea. Talis
 em̄ cōsideratio hūilitatē iducit. Mi-
 chee. vi. hūilitatio tua i medio tui.
 Ac si dicat nō solū habes eāz hūilita-
 tis ex his q̄ sūt supra te vbi habes iu-
 dicia dei. ps. Iudicia tua abyss^o m̄-
 ta. Nō solū ex his q̄ sūt itra te: vbi ha-
 bes tormenta iterni. Eccl. viij. c. hu-
 milia valde sp̄m tuū qm̄ vidicta car-
 nis ipū ignis 2 vermis. Nō soluz ex
 his q̄ sūt extra te vbi habes picula
 mūdi. s. Joh. ij. Mūd^o tor^o in mali-
 gno posit^o ē. Sed et ex his q̄ sūt itra
 te et i medio tui Sap. s. Cor^o q̄d cor-
 rūpit aggrauat aīam. Sc̄m dispo-
 sitū ē gaudiū mūdi excludere: q̄s
 notat̄ per hoc q̄ x̄ps tibicines catā-
 tes carnē lugubre iussit exire. Car-
 nē lugubre ē gaudiū mūdi. Amos.
 viij. Cōuertā festiuitatez vestrā i la-
 mētū et gaudiū vestrū i luctuz. P̄s
 em̄ vita ē vigilia: exiliū: et stadiū.
 Ut sic de vigilia veniat̄ ad festū et-
 ne solēnitatis. De exilio ad patriā
 celestis hereditatis. De stadio ad
 ocū efne q̄et: s̄z mali faciūt festū v̄
 vigilia: v̄ exilio patriā v̄ stadio ocū
 Et iō i futuro semp̄ erūt i vigilia: q̄
 semp̄ erūt tristes 2 ieiunātes semp̄
 in exilio q̄ a celesti patriā semp̄ est
 exules: semp̄ i stadio: q̄ de pena i pe-
 nā semp̄ erūt currētes 2 i tormentis
 laborātes. p̄. Laborabit i eternuz et
 viuet adhuc i finē sed beati semper
 erunt in patriā in leticia: 2 inquiete
 eterna Tertium dispositū est tur-
 barū tumultū vitare: quod signat̄ p̄
 hoc q̄ x̄pus turbam eiecit. Seneca.
 Socrati et Scipioni et Lelio ho-

Do. xxv. post festū trini.

3
nestatē exenteret dissimilis multitu-
do Idē. Quoties cū hoibus habita-
ui minor hoie redi Interrogat qdā
phūs qd eēt hoī inimicissimū: rādit
alter hō. In vitaspary dicit qdā se-
nex. Qñ moyses intrabat i nubē loq-
bat cū deo: qñ exhibat loqbat cū pplo
sic monach⁹ qñ ē i claustrō loquit cū
deo: qñ exit ad turbā loqitur sepe cū
dyabolo. Tertio vidēdū ē q sūt illa
que ostēdūt resuscitationē eē verā.
Que qdē sunt trīs. Primū est veloci
resuscitatio fātastice enī et magice
resuscitati nō surgunt veloci s; mō
mouēt pedes: mō man⁹ mō caput. Il-
li vero q facit suscitātur p̄tinuo sur-
gūt Idē: s ista puella Luc. viij. Sur-
rexit p̄tinuo. Et lazaro. Jo. xi. Sta-
ti pdit q erat mortu⁹. Pctm h; ca-
put. s. malā suggestionē: p̄fēsu: h; ma-
n⁹: scz malū op⁹. h; pedes. s. malē cō-
suetudinē qñ qdō pctō i pctm currit.
Prouerb. j. pedes eorū ad malū cur-
rūt Sūt igitur quidā qui peccatū di-
mittūt q̄tū ad cōsuetudinē: q; nō ita
sepe peccāt illi resuscitātur in pedi-
bus. Deinde dimittūt op⁹: isti resus-
citātur i manib⁹. Tādē dimittūt cō-
sensū: isti suscitātur in capite. Sed
qui veraciter suscitātur statim di-
mittūt peccatū: et q̄tū ad cōsuetudi-
nē: et q̄tū ad op⁹: et q̄tū ad cōfēsu: et sug-
gestionē. Secundū signū est fortis ā-
bulatio. fātastice enī suscitati nō p̄nt
ire nisi p aliquos pass⁹. dicit enī pe-
tr⁹ alfōs q nō p̄nt ire nisi tātū q̄tū ex-
tēdit vmbra corporis sui Veracit̄ at
suscitari vadūt libere sicut pri⁹. Ut
āt ostēdatur q ista puella fuit vera-
citer suscitata dicit. Matth. v. Cō-
festi surrexit puellaz ābulauit De la-
zaro dicit dñs Soluite eū: sinite abi-
re. Sūt aliq q aliqō pass⁹ tātū faciūt
faciūt enī vnū passū cū faciunt aliq
operā de genere bonorū. faciūt ali-
um dū habēt aliqua bona proposita
cordiū. faciūt aliū dū peccata dimittunt
q̄tū ad op⁹ extrinsecū. Sed illi
qui vere suscitātur nō faciunt pas-

sus: sed dietas. Una dieta ē cōtritiō
cordis: alia cōfessio oris: t̄tia satisfā-
ctio operis Exod. iij. Ibi m⁹ viā trīū
diez i desertūz vt imolem⁹ deo n̄ro.
Tertū signū ē māducatio: q; dicit
Marc⁹: et Lucas xps iussit puellē da-
ri māducāre. Sicut enī dicit Amb:
fātastice suscitati māducare nō p̄nt
Magi ei et nigromāntici quosdā ca-
racteres sub axellismortuorū ponūt
et faciūt eos aliquātulū ābulare: et ali-
q hba dicere. s; nō p̄nt facere vt mā-
ducēt. Cib⁹ qñ māducat p̄rio masti-
cat deide ad stomachū dirigit: ibiq;
digest⁹ ad mēbra diriuat: et sic incorpo-
rat. Ille gē vere suscitāt⁹ q mādata
dei masticat p meditationē et ea i
stomacho memorie recondit per re-
cordationē et sibi incorporat p ope-
rationē. **Wnica. xxv. Sermo. f.**

Uz subleuat

set oculos ies⁹ et vidit qz
multitudo maria venit
ad eū. 2c. ioh. vi. Sicut
et Augu. sup ioh. Litteras
pulchras et bñ formatas alit̄ lau-
dat ille q nescit litteras: alit̄ ille q no-
uit Nā prim⁹ laudat figuratā pulchri-
tudinē Ali⁹ sēs⁹ p̄fūditatē. Sic et alit̄
laudat picturā alit̄ scripturā. nā to-
tā laus picture ē i decore exteriori.
Laus aut̄ scripture maxie est i sensu
interiori. Eodē mō miracula xpi alit̄
p̄tēdūt exteri⁹ aliud p̄tinet̄ interi⁹.
Nā exteri⁹ p̄tēdūt admirationēz vñ
paruuli edificent̄. interi⁹ p̄tinet̄ my-
steria vñ p̄fecti exerceāt. habēt enī
ip̄a miracula vt ibidē et Au. liguas
suas. Nā qz xps ē dei verbū id ēt fas-
ctū hbi ē nobis dei hbi. Mystice er-
gō loqndo xps i hoc euāgelio q̄dru-
plicē gerit p̄sonā p̄t̄io gerit p̄sonā pa-
tris miserētis i hoc q oculos subleua-
uit et turbā respexit Respect⁹ enī ille
signat respectū p̄ne mie: quē respe-
ctū p̄pheta: petebat dicēs. Respice i
me et miserere mei. idē Quō miserē
p̄ filiorū miserē ē dñs timētib⁹ se et

subdit triplicē eāz quasi sic miserē
vna sumit ex parte pncipij qz devili
z fragili materia facti sum⁹. Ideo
dicit. Qm̄ ipse novit signētum nr̄z.
Scda ponitur a parte finis: qz .i. in
cinerē redigēdi sum⁹: z ideo subdi
tur. Recordat⁹ est qm̄ pulvis sum⁹.
Tertia sumitur a parte medij: qz .i. in
instabilem vitā habemus. Ideo sub
dit. Hō sicut fenū zc. Nam ad instar
feni z floris hō vir escit in iuventu
te: modo arefcit in senectute: mō flo
ret i sanitate mō aret in infirmitate
nō putrescit i morte. Secundo gerit
personā amici familiariter colloqn̄
tis in hoc qz tā familiariter cū phi
lippo locutus fuit dicens. Un̄ eme
mus panes zc Johā. xv. Jam nō di
cam vos seruos: sed amicos qz oīa
que audivi a patre meo nota feci vo
bis. Qd̄ aut̄ sequit̄. hoc aut̄ dicebat
tētās eū: inuit qz nullus secreta sua
amico pmittere dz nisi pri⁹ eū tēter
t. pbet Eccl. xi. Nō oēm hoīem idu
cas i domū. i. i cor. tui: multe ei insi
die sūt dolosi. Cius⁹. vi. Si possides
amicū in tētatiōe posside illū: z non
facile credas ei teipm̄. An̄ pbatio
nem em̄ nō dz de facili seipsum sibi
credere: sed postqz ipm̄ tētavit. i. p
bavit z fidelem iuenit dz secure sibi
seipm̄ pmittere. vñ legit̄ de alexan
dro: qz cū philipp⁹ ei⁹ medic⁹ z obat⁹
amicus medicinā sibi dare deberet
superauerūt lfe ab emulis misse cō
tinētes philippū in medicina vene
num admiscuisse: quas cū alexāder
legisset medicinā pri⁹ hāusit z post
ea litteras legēdas philippo dedit
ob magnā em̄ fiduciā quā de ipō hā
bebat malum de illo suspicari nō po
terat. Qd̄ etiā dī tētās eū vñ eē cō
trarium ei qd̄ dī Jaco. i. Deus em̄
neminem tentat. Sed dicēdū qz ali
tentat diabolu⁹: alr̄ hō: alr̄ de⁹. Dia
bolus em̄ tentat vt decipiat. i. Pet.
vl. Aduersari⁹ vñ diabolu⁹ tāqz leo ru
gēs circūit grēs quē deliquēt zc. hō
tētāt vt pbet z agnoscat. Eccl. xij.

Ex multa loq̄la tētabit te. De tētās
vt tētātū z a seipso z ab alijs cogno
sci faciat. Juxta illud. Gen. xxii. Tē
tauit de⁹ Abrahā zc. Et sequit̄. Nūc
cognoui. i. cognoscere feci qz time
as deū. Sed videt̄ qz de turba pasce
da xp̄s nō debuit req̄rere philippū
sed iudā qui loculos portabat. Sed
dicēdū qz philipp⁹ oriund⁹ erat de
patria illa. i. galilea: z ideo nō fue
rāt turbis z ppter hoc de turbis pa
scendis magis erat sollicit⁹. Et cum
dicatur Mat. xij. Uespere aut̄ factō
accesserūt ad eū discipuli dicentes.
Desertus est loc⁹ z iā pieterūt ho
ra: dimitte turbas vt eūtes i castella
emāt sibi escas. Credēdū est qz phi
lippus inter eos erat qz xp̄m magis
sollicitabat: z iō xp̄s philippū requi
siuit dicens. vñ ememus panes zc.
Tertio xp̄s gerit psonā dñi potēter
operātis in hoc qz qnqz multa hoīm
inde satiauit: exceptis mulierib⁹ et
puulis: vt dī Mat. xij. hoc em̄ fuit
potētie infinite. voluit qd̄ de⁹ vt dī
Aug. sup ioh. noticiā sui dare hūa
nō. gñi: sz qz nō poterat ab oib⁹ vide
ri oculis corporalib⁹ voluit se mani
festare oñis miraculis. Iō in primā
creatiōe miracula multa fecit: iter
qz vñ fecit qz terrā segetes pducere
fecit. Sed qz ista miracula eē assi
duitate viluēt: igit xp̄s adueniens
multa alia miracula fecit pter visita
tū cursū ordinēqz nature nō qz sunt
maiora: sz qz magis insolita. z sub
dit Aug. Mans em̄ miraculum eē
gubernatio tot⁹ mūdi qz saturatio
qnqz milijū hoīm de qnqz panib⁹ z tñ
hoc nemo mirat̄. Istud mirat̄ hoies
nō qz mai⁹ est sed qz rarū est. idem.
Un̄ em̄ multiplicat de paucis gra
nis segetes z cetera blada: idē mul
tiplicauit in manib⁹ suis quin⁹ p
panes. Potestas em̄ erat in manibus
xp̄i panes aut̄ illi qnqz quasi seminā
erāt nō qd̄ de⁹ terre p̄data: sed a bīpō
qz terrā fecit multiplicata. Quāuis
aut̄ xp̄o tā facile fuisset panes de nō
p. i.

Do. xxv. post festū trinitatis

uo creare sicut iā factos multiplica
re volebat tñ iā factos multiplicare
vt p̄funderet hereticos q̄s sciebat eē
dicturos: oia uisibilia a diabolo esse
creata. Cū ei dicaēt. s. ioh. iij. In hoc
apparuit fili⁹ dei vt dissoluat opera
diaboli. Sed si illi panes a diabolo
fuisent facti x̄ps eos nō multiplicaf
set: s; potu⁹ desiruxisset: et alios de no
uo creasset. Isti q̄nq; panes p̄nt in
telligi q̄nq; p̄sideratiōes q̄ mētē re
ficiunt. Quorū panū q̄dā p̄ficiunt ex
farina tota amara: q̄dā ex amariori
quidā ex amarissima: q̄dā ex farina
tota dulci: q̄dā ex farina partim dul
ci et partim amara. Prim⁹ est panis
p̄passiōis. Iste p̄ficiē et efficiē de farī
na amara. i. ex miseris primouum
De quo d̄r Tho. ij. Māducauit pa
nes i luctu et tremore rememorans
illū sermonē quē dixit d̄ns p̄ Amos
p̄phetā dies festi vestri p̄uerterent
in luctū. Sc̄s est panis afflictiois q̄
p̄ficiē ex farina amariori. i. ex p̄side
ratiōe passiōis x̄pi. De quo d̄r deus.
xvi. Septē dieb⁹ comedes absq; fer
mēto afflictiois panes. Ille panem
afflictiois comedit qui cōsiderādo
d̄ni n̄ri iesu x̄pi passiōē corde et cor
pore se affligit: corde cōdolēdo: cor
pore se mortificādo. Sed dz come
dere sine fermēto malitie et neōtie.
Cū fermēto nequitie comedūt he
retici q̄ dicūt x̄pm nō vere fuisse pas
sum. Cū fermēto malitie comedūt
mali x̄piani q̄ fidē habēt: sed opa nō
h̄nt. Debet igit̄ comedere sine fer
mēto. i. cū fide vera et opatiōe bona.
Et d̄r q̄ comedebat septem diebus
q̄ septē effusionibus sanguinis d̄ni
nostri iesu x̄pi debem⁹ esse intenti.
Quartū due fuerunt in duab⁹ mani
bus: alie due in duob⁹ pedib⁹. Quin
ta in toto corpore q̄n fuit flagellat⁹
Sexta i capite q̄n spinis fuit corona
tus. Septia in latere q̄n fuit lāceat⁹
Terti⁹ est panis tremoris q̄ cōficiē
ex farina amarissima. i. ex p̄sidera
tione penarū infernaliū. De quo d̄r

Ezech. xij. Panē tuū i p̄turbatiōe co
mede. Multū em̄ dz timere et cōtur
bari q̄ considerat penā inferni Job.
xxi. Cū recordat⁹ fuero pertimesco:
et p̄trahit carnē meā tremor. ps. Ti
mor et tremor uenēnt sup me: et p̄te
xerunt me tenebre. Nec mirū q; ibi
comedeēt panis amarissimus: uene
nosus Job. xx. Panis ei⁹ uertetur in
utero illi⁹: in fel aspidū intrinsecus.
Quart⁹ est panis deuotiōis q̄ p̄ficiē
ex farina tota dulci. i. ex p̄sideratio
ne celestiū gaudiū. de q̄ d̄r i ps. Fue
rūt michi lachryme mee panes die
ac nocte et c. nichil ei sc̄tis uiris i hac
uita dulci⁹ s̄ lachrymis deuotionis
pasci. Esa. xvi. Inebriabo te lachry
ma mea et c. Sicut em̄ ebit⁹ dolorē nō
sentit: dāna paruipēdit: et s̄ba cōtē
nit: sic sc̄ti uiri talib⁹ lachrymis ine
briati paruipendūt dolores corpō
dāna rerū: et iniurias uerborū. Quin
t⁹ uero panis cōpunctionis q̄ sc̄z con
ficiē ex farina amara et dulci. i. ex cō
sideratione pctōrū nostroꝝ. Illa em̄
cōpunctio habet amaritudinem p̄p̄
offensam: et habet dulcedinē p̄pter
spem et ueniā. Uñ d̄r in ps. Cibabis
nos pane lachrymarū: ecce amari
tudo. Et potū dabis nobis Plachry
mis in mēsurā. ecce p̄solatio. Illi au
tem q̄ nō habēt spem uenie debēt fle
re sine mensura: sed illi qui sperant
ueniā debēt in flendo habere mēsu
rā uer. xiiij. Cor q̄ nouit amari
tudinē aie sue: ecce amaritudo pro
culpa. In gaudio ei⁹ nō miscebit̄ ex
trane⁹: ecce gaudiū p̄uēta. Quarto
d̄ns n̄r iesus x̄ps gerit p̄sonā magi
stri sapiēter p̄sulētis cū ait. Colligi
te q̄ supaueēt et c. Uoluit aut̄ d̄ns n̄r
iesus x̄ps: vt dicit Chry. fragmenta
colligi nō p̄pter ostētationē: sed vt
cordib⁹ discipulorū q̄ erāt in mundo
p̄dicaturi miraculū arti⁹ intigerēt
Et vt miraculū nō fātasticū sed uerū
credereēt. Et vt turbe discipulorū et
pauperū multis dieb⁹ de ip̄is frag
mētis sustētareēt. Notādū est aut̄ q̄

quodam reliquie peccatorum sicut cogitatio mala et delectatio que aliqui remanent post peccatum peccatum iste iste sunt dispense de. Ubi dicit. Esay. xiiij. perdam babylonis nomen germe et reliquias. Nomina babylonis sunt verba lasciuia. Sermonia sunt opera. Reliquie sunt cogitationes male. Ista omnia sunt duplicitate. Secundo sunt quedam reliquie bonarum cogitationum: iste sunt preseruande. De quibus dicitur i. p. Cogitatio hominis proficit tibi. i. laudabit te et reliquie cogitationis die festum agere tibi. Reliquie cogitationis sunt bona verba: quia ex habitu dantur cordis os loquitur. Sunt etiam bona opera quia illud quod cor accipit manum operatur. hec igitur tria deum laudant et magnum festum sibi faciunt. scilicet bona cogitatio/locutio/et operatio Bernardi. Puto quod per singulas fideles que peruertuntur ad deum et in fide proficiunt: festiuitas oritur domino. Tertio sunt reliquie ciborum et diuitiarum que sunt pauperibus erogande. Luc. xi. Quod superest date eleemosynam et ecce omnia mundata sunt vobis. Sed dicitur de auaro Job. xx. Non remanebit de bonis eius propterea nihil remanebit de bonis eius. Saturati sunt filii. i. cum filiis et tamen reliquias non dereliquerunt egenis sed dimiserunt eas paruulis suis. i. famulis suis. Vel de facturauit eos filii. i. multis diuitibus et in morte nihil dimiserunt egenis: sed reliquias suas. i. diuitias quas hic reliquit et secum portare non potuit dimiserunt paruulis suis. i. filiis et nepotibus suis.

¶ Sermo secundus.

Uz subleuatus

set oculos iesus. et. Scriptura sacra habet duplicem intellectum. scilicet litteralem et mysticum. et ideo assimilatur fauo mellis: spice grani: et igni et lapidi. De duobus primis dicit Augustinus de verbis domini. Quoniam possumus de diuisis operibus que leguntur in intellectu alicuius spiritualis significationis exculpere. quasi de obscuris fauorum cellis mella producimur: vel christi di-

scipulos imitantes spicas manibus contricamus: vel ad latera grana. i. spiritualia verba perueniamus. De fructu dicit Gregorius in moralibus. Cum verbum sacri eloquii lapidi simile dixerit in quo ignis lateris quod manu frigidus tenetur sed percussus ferro ignem emittit. Sic verba sacri eloquii que per narrationem littere frigida tenentur. si quis intente intellectu percussus fuerit: de eius sensibus ignem producit vel in eius verbis animus ardeat qui per litteram frigidam tenebatur. Educamur ergo de pernitenti euangelio mel quo dulcoramur: granum quo nutriamur et ignem quo accedamur. In hoc quod euangelio multa gratia hominum informant. primo contemplari ut. scilicet oculos cordis ad deum exigant: quod notatur in hoc quod iesus oculos subleuauit. Debent enim subleuare ad deum oculum intellectus per meditationem: et affectus per deuotionem. Eccl. ij. Sapiens oculi in capite eius Illi enim qui sunt celestia sapientes debent habere in christo capite oculum intellectus et affectus refert Augustinus quod de mocritus philosophus oculos sibi eruit. Et huius causa triplex ab alijs philosophis assignatur. prima quia visus videbat: et sic sua philosophia eum impeditabat. Secunda quia mulieres sine concupiscentia videre non poterat. Tertia quia malos florere nimis impatientem ipsum a meditationibus intertoribus impeditabat visio rerum sensibilium: et visio rerum delectabilium: et visio rerum sublimium. Eodem modo impeditur quod ne oculos subleuet ad deum. primo quoniam quod nimis occupatur circa sensibilia. i. circa terrenas diuitias: quia tunc oculus sedatur puluere auaricie. p. Oculos suos statuerunt declinare in terram. Secundo quando occupatur circa delectabilia. i. circa carnales delicias: quia tunc oculus excipitur igne concupiscentie. p. Supercecidit ignis et non viderunt solem. Tertio quando occupatur circa sublimia. i. circa ambitiones mundanas quia tunc obscuratur fumo superbie. Apocal. ix. Ascendit fumus putei abyssi

Do. xxv. post festū tri.

et obscuratus est sol & aer: de fumo putei exiit locuste. Iste fumus iter-
nalis est supbia q̄ primo ascendit in
celum: et ibi obscuravit solē. i. āge-
lum. Deinde descendit in aerē. i. i. pa-
radysum terrestrē: & ibi obscuravit
pmos parētes. Aer em̄ sicut dicitur Iste-
dorus partim ad celestem: partim ad
naturā terrenam pertinet. Sic pa-
dysus trestris medius est inter cele-
stem et trestrem regionem. Deinde
ipse fumus supbie descendit de pa-
radiso terrestris: et venit in mūdū: &
ibi gñavit locustas. i. longas hastas
id est supbos qui non solum de ppe
sed etiā de lōge feriunt. Scō in tor-
mantur actiū vt operibus mie insi-
stant. in hoc. s. q̄ dñs turbam pavit
dedit nobis exemplū vt opibus mie
insistamus. Et licet hoc sit laborio-
sum est tñ mltū fructuosum. Distin-
guit enim Grego. in moral. sup illd
Job. vii. habui mēses vacuos: & no-
ctes laboriosas enumeravi mihi q̄
sunt qdā opa vacua & laboriosa: que-
dam vacua sed non laboriosa que-
dā laboriosa s; nō vacua. Pati em̄ ad-
uersa p mundo est laboriosum: s; tñ
vacuū: q̄ nulla retributione est di-
gnum. Sap. v. Lassati sumus in via p
ditionis & iniquitatis & ābulauim⁹ vi-
as difficiles. Resolui aut delictis ē q̄
dē vacuū sed nō laboriosum. Ibi dicitur
Quid nobis pfuit superbia: aut qd
diuitiarū iactantia ptulit nobis: tran-
sierūt oīa tanq̄ vmbra p̄ pati vero p
pter xp̄m vel pietatis opa exercere
est quidem laboriosum sed non va-
cuum: imo valde fructuosum. Sap.
iij. Bonorū laborū gloriosus est fru-
ctus. Tertio informant̄ prelati vt i
corrigendo debitā formam teneāt:
in hoc scz q̄ xp̄s dedit turbis panes
ordeaceos & pisces et ipsos diuisit.
In panibus ordeaceis asperitas: in
piscibus dulcedo: in diuisione discre-
tio notat̄. Et per hoc datur intelligi
q̄ plati quosdā dñt corrigere cū se-
ueritate qdā āmongere cū amorē le-

uitate oēs aut cū discretōe. Eccl. xij
Verba sapientū q̄si stimuli: & quasi
clau in altū defixi. Stimulus superfi-
cialiter pungit: clau defixus in al-
tum. i. in pfundum fortit penetrat.
Vterq; adhibendum est sapient. Iō
pmitat̄ vba sapientū. Prelati enim
quibusdam debēt adhibere sup ficia
les correptiones sicut māsuet. Qui
buldā pfundas obiurgationes sicut
superbis. Oibus tamen cum discre-
tione q̄ in omni sacrificio sal discre-
tionis offertur. Quarto informan-
tur subditi: vt sensualitatē restrin-
gāt qd notat̄ in hoc q̄ discubuerūt
super fenum. p fenum em̄ caro itel-
ligitur. Esa. xl. Ois caro fenū: ē enī
sensualitas ceca: iō ducit animam
per viā periculosam. Eccl. xvij. Si
p̄stes aie tue p̄cupiscentiā ei⁹ faciet
te v̄ire in gaudiū inimicis tuis. est
aie iūmica. Gal. v. Caro p̄cupiscit ad-
uersus sp̄m. Est idomita & lasciuia ni-
si a deo castige f. hier. xxxi. Castiga-
sti me & eruditus sum quasi vitulus
vl iuuenulus idomit⁹. q̄ igr̄ est ce-
ca dz ipam rō per viam rectā & duce-
re: q̄ est aie inimica dz ipam poten-
ter ferire q̄ est lasciuia dz ipam i ser-
uitutē redigere. i. Cor. ix. Ego aut
sic curro nō q̄si i incertū: ecce q̄ sen-
sualitatē suā p viam certam duce-
bat. Sic pugno non quasi aerē v̄be-
rās: ecce q̄ potentē feriebat. S; ca-
stigo corp⁹ me⁹. &c. ecce q̄ ipaz i ser-
uitutē redigebat. Quarto informant̄
p̄dicatores vt verba q̄ pp̄tis p̄dicāt
non a seipsis s; a deo se h̄re recogno-
scant: quod notatur per hoc qd dicitur.
Math. xiiij. q̄ xp̄s dedit discipu-
lis panes & discipuli turbis. Pctō: q̄
dē est vulneratus: semiuu⁹: et spo-
liatus vt h̄f. Luc. x. De illo qui inci-
dit in latrones. Predicatores em̄ de-
bent animum vulneratū sanare me-
dicinis ofonum. q̄ enim oratio sa-
net dicitur. Jaco. v. Infirmatur q̄s
in vobis inducat p̄byteros ecclesie:
vt orent super eū & oratio fidei sal-

habuit infirmū. 2c. Debet aiaz semi-
uiuā nutrire pane doctrine. Math.
iij. Nō in solo pane uiuit hō. 2c. De-
bēt aiaz spoliatā iduere vestimen-
tis virtutū de qb̄ dicit ad. Rom. xij
Abiiciam^o opa tenebrarum 2 idua-
mur arma lucis. 2c. Et tamen q̄ pre-
dicatores vulneratos sanāt v̄ se-
miuiuos nutriūt: vel spoliatos idu-
unt: nō a se s; a x̄po h̄nt v̄n̄ qlib; p̄di-
cator d; dicere. Esa. iij. Nō sū me-
dic^o quo ad p̄mū. nec ī domo mea ē
panis: quo ad sc̄b; nec vestimētuz:
quo ad fr̄ū. Sexto informant̄ audito-
res vt q̄n aliq̄ audiūt q̄ capere non
possūt: nō ea negligant s; ī cophino
mēorie recōdant. hoc notat̄ in hoc
q̄d x̄ps dixit. Colligite q̄ sup̄. frag.
nepeāt. Sepe ei difficultas in sacra-
scriptura accidit s; de causis. v̄n̄ d̄t
Hieronim^o. Ignosce obscuritati: q̄
trib^o modis nascit̄. aut rerū difficul-
tate: aut magistri imperitia aut discē-
tis nimia tarditate. Q̄n̄ igit̄ q̄s nō
pōt aliqd̄ capere siue q̄ illud ī se est
nimis difficile: siue ille q̄ docet ne-
scit b̄n̄ exponere: siue ille q̄ audit est
ad intelligēdū dur^o: nō tamē illud ne-
gligat: sed in mēoria recōdat: 2 suo
tēpore pitiores consulat sicut facie-
bāt discipuli q̄ quando a x̄po occul-
tas p̄bolas audiebāt: ab ipso po-
stea requirebāt. Q̄n̄ dixit ei petrus
Mat. xv. Edissere nobis parabolas
istā. Septio informant̄ benefactores
vt beneficia sua maxima impēdāt
illis q̄ sunt in maiori idigētia 2 ne-
cessitate q̄d notat̄ p̄ hoc q̄ x̄ps tur-
bam satiauit: quē vsq; ad v̄esperam
ieiunauerat: 2 cibos a liūde habere
nō poterat. Nā sc̄b; Ambro. ī libro
de offi. Beneficiū debem^o dare pau-
pi idigēti potū^o q̄ diuiti tribus de
causis. Primo p̄pter maius meritū
Lu. xij. Cum facis conuiuium no-
li vocare diuites ne forte 2 ipsi te re-
inui tē;: 2 fiat tibi retributio. 2c. Se-
cūdo p̄pter maius debitū. pauperes
enim se obligatos reputant illis q̄

bene eis faciūt. Diuites autē repū-
tāt se p̄itare gratiā illis a quib^o b̄n̄-
ficia recipiunt. Tertio p̄pter mai^o
preconiū. pauperes em̄ laudant il-
los q̄ bene eis fecerunt. Diuites hō
nō laudāt sed nec gr̄as agūt: imove
recūdant̄ p̄fiteri se b̄n̄ficiū recepisse
Octauo informant̄ beneficioꝝ
receptores: vt. s. suis b̄n̄factoribus
gratias agāt: q̄d notat̄ per hoc q̄d
d̄t Illi aut̄ hoies cū vidissent q̄d fece-
rat signū dicebāt. Q; hic ē vere p̄-
pheta q̄ vēurus ē in mundum. Q̄d
ē contra illos q̄ beneficia recognō-
scūt nec gr̄as agūt: s; statim obliuiscunt̄.
B̄n̄ficiū em̄ aut pōt esse sin-
gulare: aut commune: aut datum a
paupere B̄n̄ficiū singulare obli-
scit̄ hō de facili. Simōides philoso-
ph^o interrogatus qd̄ inter homines
facile consenesceret respōdit b̄n̄fi-
cium. Seneca. Memoria b̄n̄ficioꝝ
labilis: iuriaruz vero tenax ē. B̄n̄-
ficiū hō cōmune obliuiscit̄ homo
facilius: q; scilicet dici consuevit.
Qui seruit cōmunitati: seruit nulli.
B̄n̄ficiū autē a paupere impensum
obliuiscit̄ homo facillime. V̄n̄ dicit̄
tur. Eccl̄s. xix. de illo paupere q̄ ciuitatem
obsessam p̄ suam sapientiam
liberauit q̄ null^o deinceps recorda-
tus est hominis illius pauperis.

¶ Ser. tertius v̄n̄ supra.

Lautez im

pleti sūt per istā refe-
ctionē x̄pi q̄ oēs impleti
sūt itelligit̄ celest̄ refe-
ctio vbi erit plēa satie-
tas atq; repletio. Tria sūt sc̄ loca:
sc; mūd^o: ifern^o: 2 celū. in mūdo non
ē satietas aliq̄ in iferno ē fames p̄-
petua. In celo ē satietas plena In
mūdo q̄dē ē cib^o mañialis 2 spiritua-
lis: tamē neq; istoz satiat. Cibū aut̄
mañiale 2 corporale de^o diuersimo-
de homini p̄parauit sc̄m diuersuz
statū ipsi^o. In primo ei statu. sc; an-
te peccatū deus dedit homini in ci-

Do. xxiit. post festū trinita.

bū fractus arborū. Et iste cib⁹ com-
petebat inocētie. Dedit autē tūc si-
bi tria genera fructū. Unū q̄ nutri-
ref. Aliū quo in vita p̄seruaret ter-
tū quo p̄baref. De isto sp̄lici fru-
ctu d̄f. Gen. ij. Produxit dñs de⁹ de
humo om̄e lignū pulchrū v̄sa adve-
scēdū suave q̄ ad p̄mū. Lignū etiā
vite in medio paradisi: quo ad sc̄m.
Lignū q̄q̄ sciētie boni ac mali quo
ad tertū. Sc̄o homini in cibū de-
dit olera herbarū ⁊ hoc post pecca-
tū. Quia em̄ p̄m⁹ hō dei p̄ceptū cōtem-
psit ⁊ cibū vetitūz māducauit iō de
paradiso in hunc mūdū tāp̄ in exi-
liū de⁹ misit v̄de pctō suo p̄niam a-
geret: ⁊ ideo dedit sibi in cibū olera
herbarū q̄ ē cib⁹ penitētū. Unde di-
xit ei dñs p̄ p̄m̄. Gen. ij. Maledi-
ct fra in ope tuo. spinas ⁊ tribulos
germiabit tibi ⁊ comedes herbas
fre. Et isto cibo hō v̄s⁹ ē v̄sq̄ ad di-
luuū. Tertio deus dedit homini i
cibū esum carnū ⁊ piscū: ⁊ hoc post
diluū. Tūc ei natura hūana ē de-
bilitata. Olera herbarū nō habuef
post diluū tantā v̄tutē: nec terra
tantā fertilitatē. et iō de⁹ humane
infirmitati cōdescēdens esum car-
nū ⁊ piscū sibi p̄cessit. Unde dixit
post diluū noe ⁊ filiis suis. Gen.
ij. Terror vester ⁊ tremor sit s̄ cū-
cta animātia fre: ⁊ sup̄ oēs volucres
⁊ pisces maris: quasi olera viren-
tia vobis dedi om̄ia: sc̄z ad mandu-
cādū in magnis tamē animalibus
sicut i leonib⁹ homo perdidit dñūz
suū: vt cognoscat p̄p̄ peccatū d̄m̄
nutā esse suādignitatē. In minimis
etiā sicut in muscis ⁊ pulcibus per-
didit v̄: cognoscat suā miseriam ⁊
vilitatē. In mediis autē sicut i pe-
c̄dub⁹ ⁊ in iuuetis retinuit prop̄ su-
am necessitatē. ista autē concessio de
esu carnū ⁊ piscū post diluūz ad
huc durat. in nullo autē istoz statū
hō satietatē inuenit. Nā nec añ pec-
catū inuenit satietatem in fructib⁹
arborū. Nec post peccatū i olerib⁹

herbarū. Nec post diluū vel mō in
esu carnū vel piscūz. Sed si hō ho-
die bñ comedit ⁊ bibit: cras melius
vult comedere ⁊ bibere. Esai. lvi.
Venite sūmia⁹ vinū ⁊ impleamur e-
brietate: ⁊ erit sicut hodie sic ⁊ cras
⁊ multo amplius. Quāto dabit de-
us homini i paradiso cibum dissimilez
ab istis. Nō fructū arborū mate ria-
lis: s̄ fructū v̄i virginalis. ps. Cū
dederit dilectis suis somnū: ecce he-
reditas dñi illi merces fruct⁹ ven-
tris. Nō olera siue herbas fre: s̄ vi-
rētia pascua vite. ioh. x. ingredi e-
grediet ⁊ pascua iueniet. nō car-
nes animalū v̄ piscū: sed delicias
āgeloz. ps. Panē angeloz mandu-
cavit hō. Secūdo mūd⁹ habet cibum
spiritalē idest appetitū diuitiarū
⁊ honorū. Et cibus iste etiā nō sati-
at. Quomodo posset q̄s satiari de
ymbria v̄to ⁊ fetore. Umbra q̄dem
nō potest satiare: s̄ infrigidare. Uē-
tus nō pōt satiare: sed inflare. fetor
nō pōt satiari: sed inficere. Umbra
signat diuitias: ex eo q̄ cito transe-
unt. Sap. v. Transierūt om̄ia sicut
ymbria ⁊ iō cor auari infrigidat. ec-
clesiast. xlii. Selu sicut salē s̄ terrā
effundit. i. effundī permittit. Et di-
cit salē q̄ tale gelu facit cor: avari
esse sterile ab om̄i ope bono. Vent⁹
signat honores. Job. xxx. Eleuasti
me ⁊ quasi super ventum ponēs. elī-
sisti me valide. Talis v̄t⁹ cor sup̄-
biiflat. ad Collos. ij. Inflatos sensu
carnis sue. Tales inflatos dirumpit
malle⁹ diuie sentētie. Mat. xxv. Di-
scedite a m̄ maledicti i ignē eternū
⁊c. Sap. iiii. Dirumpet illos infla-
tos sine voce. Non em̄ emittent vo-
cem alicui⁹ excusationis vel appel-
lationis. fetor signat imūdicias car-
nales: iuxta illud. Esay. xxxiii. De
cadauerib⁹ eoz ascēdet fetor. ioh. x.
Computruerūt iumēta i stercore
suo. Iste fetor nō reficit: s̄ totā ter-
rā inficit ⁊ corrūpit. Ezech. xxix.
Rigabo. i. rigari permittam terrā

fetore sanguinis tui. Secundus locus est infernus ubi erit fames perpetua tanta scilicet quod pro nimia fame coram caro erit consumpta. Treno. iij. Adhesit cutis eorum ossibus: aruit et facta est quasi lignum. Tanta quod pellis eorum erit adusta. Treno. v. Pellis nostram quasi cibam exusta est a facie tepentium famis. et cetera. Tanta quod fames intra costas eorum erit inclusa: et ideo erit perpetua: quia de costis eorum nunquam exire poterit. Job. xvij. Attende tur fame robur eius et inedia suadat costas eius. Tanta quod linguas proprias manducabunt. Apoca. xvj. Manducaverunt linguas suas Tanta quod sua et aliorum brachia deuorabunt. Esa. ix. Unus quisque carnem brachii sui vorabit Manasses effraim: et effraim manasse Tanta quod pro nimia fame et dyaboli et deum blasphemabunt. Ezae. viij. Cum esurierit irasceat: et maledicet regi suo et deo suo. Tertius locus est celum ubi satietas plena est. Ibi enim totus homo in quinque sensibus satiabitur. Nam visus satiabitur in visione christi. Uisus autem delectatur in colore viridi qui est medius color costas ex albo et nigro. Color albus est deitas lucida color niger est caro de terra formata Iste duplex color id est deitas clara et nigra humanitas in christo est conmixtus et totus amicus et viridus est effectus. unde vocat se viridem dicitur Luce. xxiij. Si in viridi ligno hoc faciunt: in arido quid fiet. Ideo quilibet factus dicere potest illud hesper. xv. Valde mirabilis es domine: et facies tua plena est gratiarum. Ideo dicitur s. petri. i. In quem desiderant angeli prospicere. Olfactus delectabitur in redolentia christi. In ipso enim est balsamum diuine nature cynamomum deuote aie et myrrha carnis mortificate. Ecclesiast. xxvij. Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odoriferum quasi myrrha electa dedi suam odoris. Ex his ergo tribus speciebus aromaticis sancti tantum odor

rem sentient quod clamabunt dicentes in libro Cantici. i. Trahe me post te cur. et cetera. Gustus delectabitur in gustando dulcedinem christi. unde cantat ecclesia: et sumitur ex Iohel. iij. In die illa stillabunt montes dulcedinem: et colles fluent lac et mel. Per lac intelligitur caro christi mundissima. Per mel aia christi dulcissima. Per dulcedinem deitas christi suauissima. Montes igitur et colles id est magni et maiores sancti et gustus habebunt dulcedinem a carne christi mundissima et aia christi dulcissima: et a deitate suauissima. Tactus delectabitur in tangendo christum. Multum delectatur homo in tangendo amicum. plus in amplectendo amicum. multo plus in osculando amicum Tunc ergo sancti christum tangunt et tenebunt fortiter. Cantici. iij. Tenui illum nec dimittam. Tunc amplexabitur hylariter pro uerbo. iij. Arripe illam. i. sapientiam quam est christus et exaltabit te et glorificabitur. et cetera. Et tunc osculabitur dulcis Cantici. viii. Quis michi det te fratrem meum sugentem uera matris mee ut inueniam te foris et deosculer: et iam nemo despiciat. Christus ante incarnationem erat in sinu patris. sed foras venit quam naturam humanam assumpsit. Et tunc homo deum osculatur fuit quam seque natura diuina humanam naturam in unitate persone sibi uniuert. et illud tale osculum petebat genitorem humanum dicens. Cantici. i. Oscule me osculo oris tui. Et sic eum nemo despicit. Nec deus sed multum dilexit. Nec angelus: sed in reuerentia habuit. Nec dyabolus sed deiceps multum eum timuit. Auditus satiabitur in audiendo uocem christi quam tantum dulcis est ut quilibet sanctus clamet et dicat. Cantici. ii. Sicut tua uox in auribus meis uox enim tua dulcis. Dicit Augustinus. quod sonus tripliciter fit. Aut pulsu sicut in cythara et psalterio. Aut flatu sicut in organo. aut cantu sicut in uoce Iste triplex sonus in celesti patria resonabit. Sonus enim qui fit cum pulsu sicut in cythara et psalterio significat dulcissimam christi allocutionem. Ipsi dicitur est cytharae psalterium. iuxta illud. ps. Exurge gloria. ps. iij.

Do. xxv. post festū trini.

rsa mea psalteriū et cythara. Psalteriū qđē sonat a superiori: et cythara ab inferiori. Illa ergo vox xp̄i est suauissima q̄ procedit a psalterio diuine nature q̄ est natura superior: et a cythara nature hūane q̄ est inferior. Sonus q̄ fit cū flatu sicut in organo signat scđōꝝ laudē qui fuerūt organū spūsc̄ti q̄: spūsc̄tus per ip̄os sicut per organū est locutus. ii. p̄et. i. Spūsc̄to inspirati locuti sunt scđi dei hoies. Ip̄si q̄ spiritus scđo afflatus i laudē et ḡfariū actionē p̄cipēt. iuxta illud Esā. li. Gaudis et leticia inueniet i ea: et ḡfariū actio et vox laudis. Sonus qui fit cū cātu sicut i voce significat angelicā iubilationē. De q̄ d̄r Job. xxxviii. Ubi eras cum me laudaret astra matutina: et iubilaret oēs filii dei. Iste q̄ triplex sonus i celesti patria audiet. Unus q̄ causatus a voce xp̄i dulcissima. Alius q̄ causatus a iubilatiōe angelica. Tertius q̄ causatus a ḡfariū actiōe et laude humana. Istud em̄ erit officii omnium sanctorum et angelorū continue. s. laudare

deū Aug. in lib. de ciui. dei. Ibi vācabimus et videbimus: videbim⁹ et amabimus: amabimus et laudabim⁹. Ecce qđ erit in fine s̄ fine. Nā quis ali⁹ ē noster finis: nisi peruenire ad regnū cuius nullus est finis. In isto ergo fine nostrū op⁹ finiamus: rogātes deū vt sicut est finis nostrorū laborū: sic dignetur eē finis nostrorū desideriorum. Iuxta illud quod idē doctor in eod̄ lib. testatur. Ip̄e iquit erit finis desideriorū n̄forū qui sine fine videbit. sine fastidio amabit: sine fatigatione laudabitur. hoc munus: hic affectus: hic actus p̄fecto erit omnibus communis: sicut ipsa vita erit communis. Ad illud beatum finem perducatur nos ille qui est principium et finis. Qui sine fine viuūt et regnat per infinita seculorū secula. **ADE N.**

C finis sermonis de t̄pe magistri Jacobi de voragine.

sa ter-

Sei farnsogent

1800

Sala R
Gab. 14
Est. 14
Tab.
N.º 25